

giver Indrømmelser til Bolschevikerne. Der var et tidligere Medlem af Ministeriet Liebe, Direktør Hjerl-Hansen, der var Departementschef i Udenrigsministeriet Kammerherre Clan, der var Direktør Rambusch, kendt for sin Virksomhed indenfor Industrien og sin Virksomhed i alle de Spørgsmaal, der interesserer Industrilivet. Disse tre Mænd var Medlemmer af den Kommission — i hvilken der altsaa ogsaa var een Socialdemokrat —, som forhandlede med de fra Ruslaed, i Stockholm indtrufne Udsendinge og affattede Overenskomstforslaget, som aldeles ikke bød store og urimelige Indrømmelser til Bolschevikerne, men ganske vist saadanne naturlige Indrømmelser angaaende Udvekslinger af Handelsdelegationer, som man ingen Sinde kommer udenom. Der er intet som helst at forarges over i den Henseende. Men jeg forstaar af den højtærede Ministers Tale i Dag, at vi fremdeles staar paa samme Standpunkt som den tidligere Udenrigsminister med hans barnlige Tanke om at bekæmpe Bolschevikerne ved at unnlade at afslutte Handelsoverenskomst med Rusland. Ministeren talte om, hvilke „Velsignelser“ der vilde komme af en saadan Overenskomst. Jeg har ikke gjort mig skyldig i Misbrug af Ordet „Velsignelser“. Jeg har talt om, at der utvivlsoomt for Danmark som for andre Lande ligger Chancer i dette store Land, og deri støttes jeg — den højtærede Minister kan spørge sig for — af Grosserere, industridrivende, handlende, Frøavlere og overhovedet en Mængde Folk, som ogsaa hører til den højtærede Ministers Lejr. De støtter af al Kraft alle Bestræbelser for at opnaa en Handelsoverenskomst med Rusland. Lad os saa være fri for disse Forestillinger overfor Offentligheden om, at vi ønsker, at der skal gøres Indrømmelser, som er urimelige. De, der stærkest ønsker Overenskomst med Rusland, er utvivlsoomt Folk, som staar den højtærede Minister nærmere, end de staar mig.

Den højtærede Minister kom igen tilbage til Situationen 1917—18, da der ogsaa var Arbejdsløshed, og mente, at vi kunde meget vel have gjort noget derimod, og atter fik jeg Fornemmelsen af, at Jordarbejde er noget, som er opfundet af det nuværende Ministerium. Talen lyder, som om alle Skovle stod stille den Gang, og der intet blev foretaget da. Hvad er det for besynderlig Tale? Der blev selvfølgelig iværksat Jordarbejder i den Udstrækning, det var paakrævet, i Kommunerne.

Der blev iværksat andre Arbejder i den Udstrækning, hvori man kunde det. Men det, som var det mest nærliggende, var at søge de Materialer fremskaffet, vi havde Brug for for at kunne tilvirke Støvler, Maskiner og Skibe, og hvad der i øvrigt skulde laves her i Landet. Dette helligede man sin Opmærksomhed, og saadanne Foranstaltninger gennemførte man. Den Arbejdsløshed, der den Gang var Tale om, var, det gentager jeg, ikke paa nogen Maade en Arbejdsløshed som den nu, som varer Aar efter Aar. Men der blev dog ogsaa den Gang gjort alle mulige Henstillinger om at iværksætte Arbejder af den Art, at de kunde aflaste Arbejdsløsheden. Rundt omkring i Kommunerne pressede Socialdemokraterne paa for at faa Arbejder sat i Gang.

Det ærede Medlem appellerede til min Partifælle fra Nakskov. Jeg tror, han appellerede forgæves. Der har ingen Uenighed været — heller ikke den Gang — mellem min Partifælle fra Nakskov og mig i Henseende til Bestræbelser for at faa Arbejder sat i Gang. Det ærede Medlem fra Nakskov, Hr. Bresemann, fremdrog den Gang forskellige Eksempler paa, hvorledes Administrationen forsinkede Igangsættelsen af Arbejder, og han havde ganske sikkert Ret. Det gav Stødet til, at vi med endnu større Kraft kunde hellige os vor Virken for at faa Arbejder sat i Gang. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel. Det er nævnt her i Salen, at Kolding Kommune i de Aar iværksatte store Jordarbejder og just i de Aar paabegyndte store Bygearbejder for at afhjælpe dels Bolignøden, dels Arbejdsløsheden. Den lille By Kolding har ladet udføre Bygearbejder for 4 Mill. Kr. fra den Tid og indtil nu.

Den højtærede Minister var inde paa Spørgsmaal, som jeg har nævnt, f. Eks. Spørgsmaalet om Parcellforeninger, og mente, at jeg havde vist intet Kendskab til Grundene til de Forsinkelser, der var sket. Jeg tror, at den højtærede Minister sagde noget om, at jeg savnede visse Forudsætninger for at kunne udtale mig om denne Sag. Det er meget muligt. Selvfølgelig tør jeg ikke hæve mig til de Højder, den højtærede Indenrigsminister staar paa, men jeg kender fuldt ud den Sag, hvorom jeg taler. Der findes Parcellforeninger, Havebyforeninger, eller hvad man nu kalder dem, som ønsker at bygge her i Københavns Nærhed, 4 Parcellforeninger, hvis Navne jeg nævnte før. De paagældende Sager var færdigbehandlet den 30. August i Magistratens 4de Afdeling, for hvis Ledelse